

Simbegwire

 Rukia Nantale
 Benjamin Mitchley
 Boglárka Vermeki
|| 5
 Magyar

Global Storybooks

globalstorybooks.net

Simbegwire
 Rukia Nantale
 Benjamin Mitchley
 Boglárka Vermeki

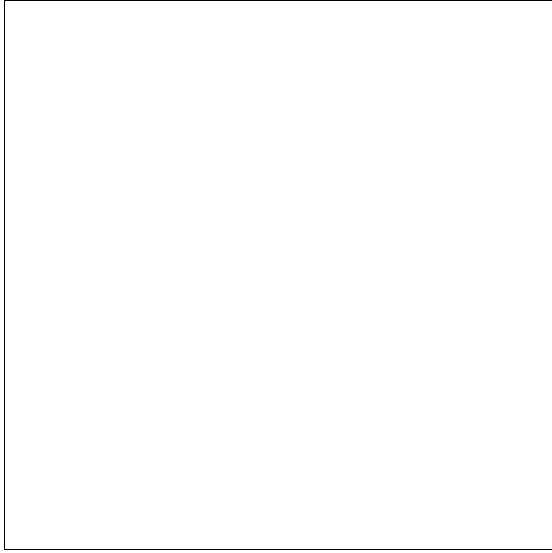

This work is licensed under a Creative Commons
[Attribution 3.0 International License.](https://creativecommons.org/licenses/by/3.0)
<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0>

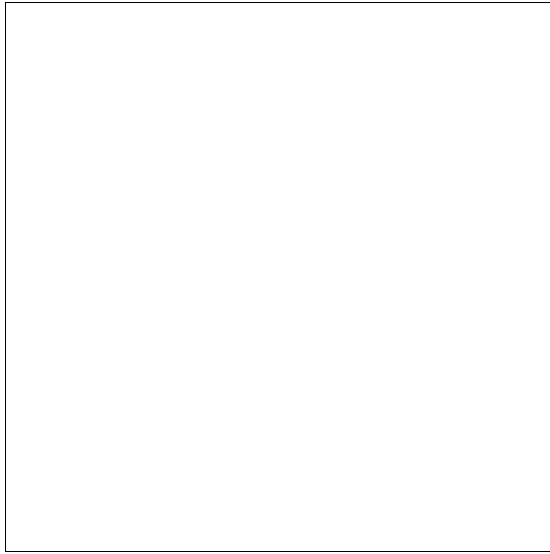

Amikor Simbegwire anyukája meghalt, a lány nagyon szomorú volt. Az apukája mindent megtett Simbegwire-ért. Lassan megtanulták, hogyan legyen újra boldogok az anyuka nélkül. Minden reggel leültek és megbeszélték, hogy milyen napjuk lesz. Minden este együtt készítettek vacsorát. Miután elmosogattak, az apa segített Simbegwire házi feladatában.

Egy nap Simbegwre apukája később jött
haza a szokásosnál. "Hol vagy
gyermekem?" - hívta a lányát. Simbegwre
futott az apukájához, de félúton hirtelen
megállt, mert észrevette, hogy az apukája
egy nő kezét fogja. "Szeretném, ha
megismerkednél egy különleges emberrel
kislányom. Ő Anita." - mondta az apa
mosolyogva.

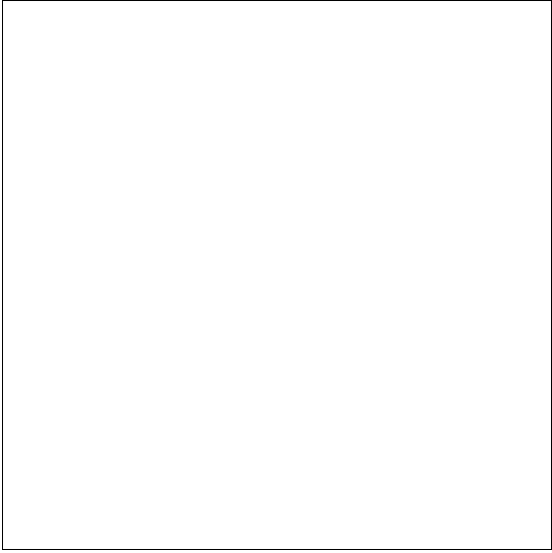

“Szia Simbegwire! Apukád már sokat mesélt rólad.” - mondta Anita. A nő nem mosolygott és nem is fogta meg a kislány kezét. Simbegwire apukája azonban nagyon izgatott és boldog volt. Arról beszélt, hogy hogyan fognak hárman együtt élni, milyen jó lesz majd az életük. “Kislányom remélem, hogy elfogadod Anitát és anyukádként tekintesz majd rá.” - mondta.

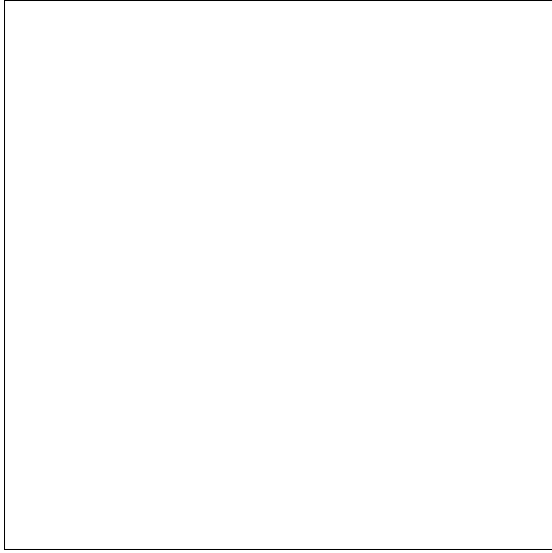

A következő héten Anita meghívta vacsorára Simbegwire-t, az unokatestvéreit és a nagynénjét. Óriási lakoma volt! Anita elkészítette Simbegwire minden kedvenc ételét és addig ettek, amíg beléjük fért. Ezután a gyerekek játszottak, a felnőttek pedig beszélgettek. Simbegwire olyan boldog volt, hogy felbátorodott és elhatározta, hogy hamarosan hazaköltözik, hogy együtt élhessen az apukájával és a mostoha anyukájával.

Simbegwire élete megváltozott. Anita olyan sok házimunkát adott neki, hogy már nem volt ideje arra sem, hogy reggelente az apukájával beszélgessen. Olyan fáradt volt, hogy esténként nem tudta megírni a házi feladatát. Vacsora után egyenesen aludni ment. Az egyetlen dolog, ami megnyugtatta, az az anyukájától kapott színes takaró volt. Úgy tűnt, Simbegwire apukája észre sem vette, hogy a lánya milyen boldogtalan.

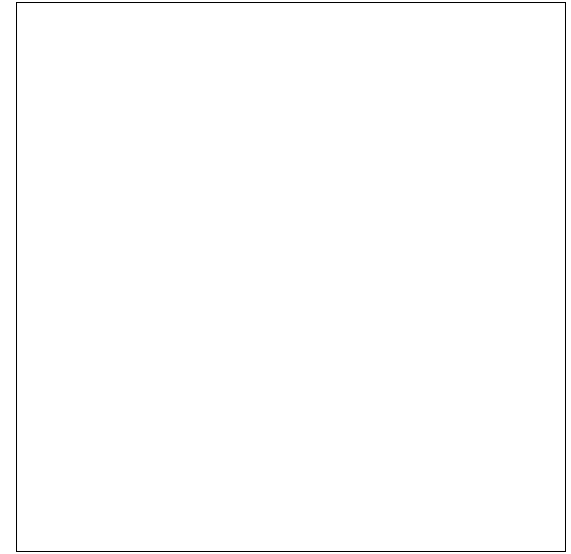

Az apukája minden nap meglátogatta. Egyszer Anita is magával vitte. Anita megfogta Simbegwire kezét. "Nagyon sajnálom, kicsikém, nagyot hibáztam." - sirt a nő - "Meggengeded, hogy újra megpróbáljam?" Simbegwire az apukájára nézett, aki nagyon aggódott. A lány lassan előre lépett és megölelte Anita.

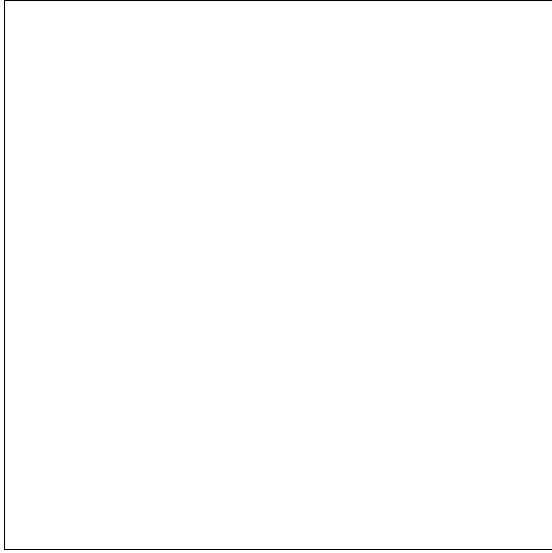

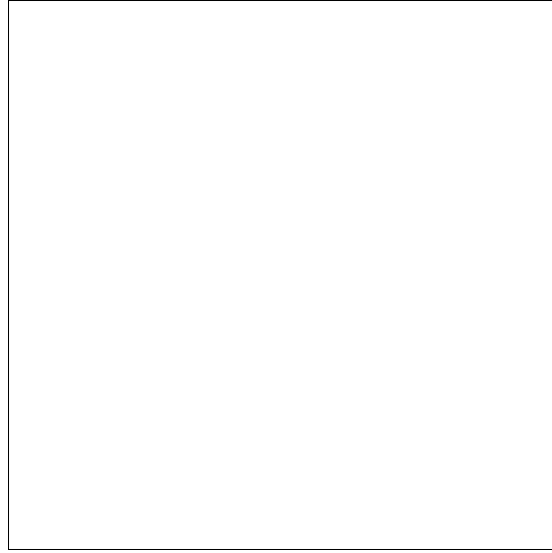
Pár hónappal később Simbegwire apukája bejelentette, hogy egy időre el kell utaznia. "El kell utaznom a munkám miatt" - mondta az apa - "De tudom, hogy addig vigyázni fogtok egymásra." Simbegwire szája legörbült, de az apa ezt sem vette észre. Anita nem szólt egy szót sem, de ő sem örült a hírnek.

Simbegwire éppen az unokatestvéreivel játszott, amikor meglátta az apukáját. Nagyon félt, hogy mérges lesz, ezért befutott a házba, hogy elbújjon. De az apukája utána ment és így szólt: "Simbegwire, megtaláltad a tökéletes anyukát magadnak. Ő szeret és megért téged. Büszke vagyok rád és nagyon szeretlek." Megegyeztek abban, hogy Simbegwire addig maradhat a nagynénjénél, ameddig csak akar.

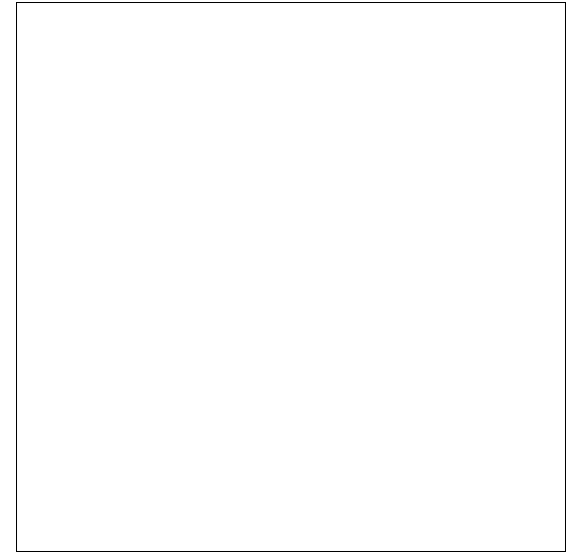
Simbegwire élete még rosszabbá vált. Ha nem fejezte be a házimunkát időben, vagy panaszkodni mert, Anita megverte. Vacsoránál a nő majdnem mindent megevett, Simbegwire-nek csak a maradék jutott. Simbegwire minden este az anyukája takaróját öltve sirta magát álomba.

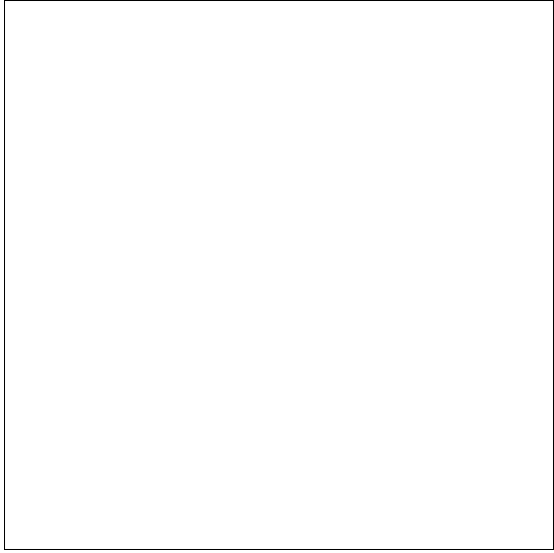
Amikor Simbegwire apukája hazatért, lánya szobáját üresen találta. "Mi történt Anita?" - kérdezte szomorúan. A nő elmondta, hogy Simbegwire elszökött otthonról. "Azt akartam, hogy tiszteljen engem" - magyarázta - "De lehet, hogy túl szigorú voltam." Simbegwire apja a patak irányában indult el otthonról. Elment a hűga falujába, hogy megkérdezze tőle, hátha látta Simbegwire-t.

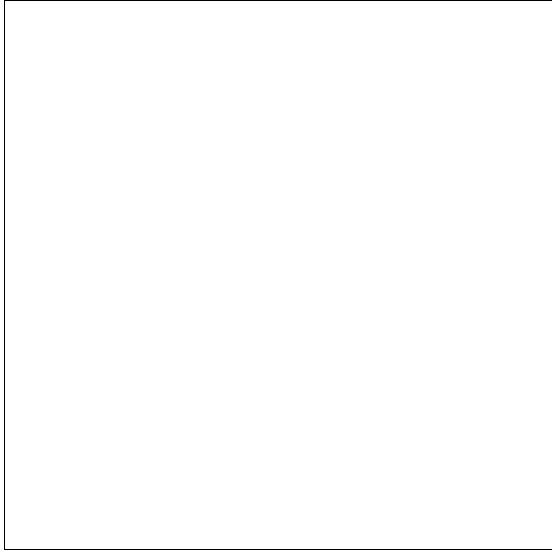
Egyik reggel Simbegwire későn ébredt. "Te lusta lány!" - kiabálta Anita. Kirántotta Simbegwire-t az ágyból. A gyönyörű takaró beakadt egy szögbe és kettészakadt.

Simbegwire nagynénje elvitte magához a gyermeket. Adott neki meleg ételt, és lefektette egy ágyba az anyukája takarójával együtt. Aznap este Simbegwire ismét sírva aludt el. De ezek a könnyek a megkönnyebbülés könnyei voltak. Tudta, hogy a nagynénje vigyázni fog rá.

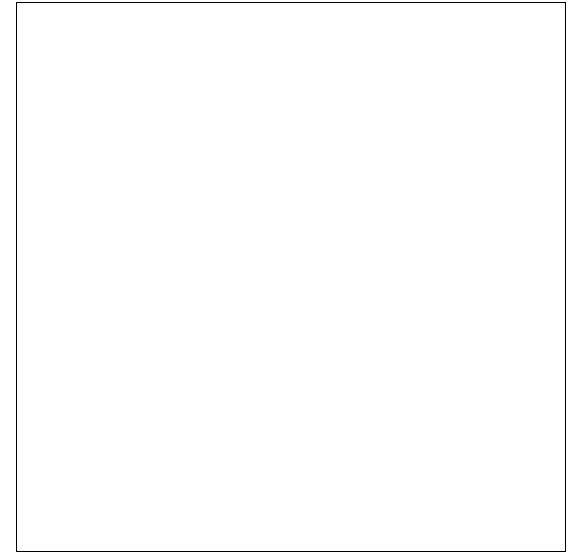
Simbegwire nagyon elszomorodott.
Elhatározta, hogy elszökik otthonról.
Összeszedte a takaró darabjait, bepakoit
egy kis ételt és elment otthonról. Arra
indult el, amerre apja is ment.

A nő felnézett a fára. Amikor meglátta a
gyermeket és a színes takarót, így kiáltott:
"Simbegwire, a bátyám gyermeke!" A többi
nő is abbahagyta a mosást és segítettek
Simbegwire-nek lemászni a fáról. A
nagyneni megölelte a lányt és nyugtatgatni
kezdte.

Amikor beesteledett, felmászott egy kis patak melletti fára és az ágak között készített magának ágyat. Elalvás előtt, így énekelt: "Anyaa, anyaa, anyaa, elhagytál engem. Elhagytál engem és nem jöttél vissza. Apa nem szeret többé. Anya, mikor jössz vissza? Elhagytál engem."

Másnap reggel, Simbegwire újra elénekelte a dalt. Asszonyok jöttek, hogy a patakban mossanak. Meghallották a szomorú dalt. Azt gondolták, hogy csak a szél játszik a levelekkel, ezért folytatták tovább a munkát. Egyikük azonban újra figyelni kezdte az éneket.